

Vânătorii de TVA



Autor: Cosmin Flavius Costas

Sezonul fiscal 2015 pare să se fi deschis în aceeași notă: sub presiunea unui colos birocratic ineficient și flămând, în cadrul căruia e nevoie de doi funcționari ca să încaseze o taxă de 20 RON și de un al treilea ca să-ți elibereze un certificat de cazier fiscal, fiscul își devorează contribuabilii. În general pe cei onești și cu afaceri „la vedere”, pentru că identificarea adevăraților evazionisti e dificilă. Desigur, cel mai prețios trofeu al vânătorilor Statului Român este taxa pe valoarea adăugată, de departe cel mai productiv impozit la bugetul statului. Cu o miză enormă, în condițiile în care, în cele mai multe cazuri, obiectivul vânătorilor este să refuze rambursarea TVA deja colectată la bugetul de stat. Arsenalul utilizat e demn de un teatru de război: echipe de inspecție fiscală delegate dintr-un județ în altul, care să creeze presiune și să determine contribuabilul să furnizeze mai rapid toate documentele și informațiile furnizate (potrivit principiului „*0 zi inspecție fiscală la Cluj, o zi inspecție fiscală la Bistrița*”); trupe de comando etichetate drept anti-fraudă, care colectează toate probele cu un ordin de serviciu general și apoi sesizează atât organele fiscale, cât și organele penale; funcționari fiscali detașați la Parchete, care să înlocuiască experții independenți și să

lucreze direct sub (la) comanda Parchetului, în vederea constrângerii contribuabilului să plătească, sub amenințarea unor acuzații penale; măsuri asigurătorii pe trei niveluri, astfel încât orice procedură de contestare a măsurilor asigurătorii să fie inefficientă. Conform unui veritabil ordin de zi pe unitate, toate operațiunile sunt declarate fictive, majoritatea contribuabililor sunt inactivi, veniturile au o proveniență incertă și se impun a fi confiscate, iar cheltuielile sunt în mod evident nedeductibile.

Instanțele de contencios fiscal rămân, în context, ultimul bastion formal nerevendicat de vânzători de TVA. În forumul înțelepciunii, interpretarea Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cauze similare deja soluționate în Polonia, Ungaria sau Bulgaria, ar trebui să primeze. Pentru că TVA nu e privilegiu pe care Statul poate să-l revoce după bunul plac, prin respingerea unei cereri de rambursare, ci esențialmente un impozit indirect care trebuie să rămână neutru într-o economie de piață. Vor fi însă suficiente pledoariile avocaților pentru a-i convinge pe magistrați că într-un stat de drept vânzătoarea de TVA e contrară legii?

Acest material a fost publicat în Newsletter-ul [Costaș, Negru & Asociații SCA](#)